YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

13 päivänä syyskuuta 2001 *

Asiassa C-417/99,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään G. Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään N. Díaz Abad, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii sen toteamista, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta 27 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/62/EY (EYVL L 296, s. 55) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole nimennyt kyseisen direktiivin 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia ja toimielimiä,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), P. Jann, L. Sevón ja C. W. A. Timmermans,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 3.5.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.10.1999 ja jossa komissio vaatii sen toteamista, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta 27 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/62/EY (EYVL L 296, s. 55) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole nimennyt kyseisen direktiivin 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia ja toimielimiä.

Asiaa koskevat yhteisön oikeussäännöt

2 Direktiivin 96/62/EY tarkoituksena on määritellä ilmanlaadun arviointia ja hallintaa koskevan yhteisen strategian perusperiaatteet.

3 Direktiivin 3 artiklassa, jonka otsikko on "Täytäntöönpano ja vastuut", säädetään seuraavaa:

"Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden on nimettävä sopivilta tasoilta toimivaltaiset viranomaiset ja toimielimet, joiden tehtävänä on

— tämän direktiivin täytäntöönpano,

— ilmanlaadun arviointi,

— mittausjärjestelmien hyväksyntä (menetelmät, laitteet, verkostot, laboratoriot),

— mittausjärjestelmien avulla suoritettavien mittausten luotettavuuden varmistaminen ja luotettavuuden ylläpito tekemällä erityisesti sisäisiä laadunvarmistuksia muun muassa eurooppalaisten laatustandardien vaatimusten mukaisesti,

— arviointimenetelmien analysointi,

— komission järjestämien laadunvarmistusta koskevien yhteisön ohjelmien yhteensovittaminen niiden alueella.

Jäsenvaltioiden toimittaessa komissiolle ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja tietoja niiden on asetettava ne yleisön saataville."

4 Direktiivin 96/62/EY 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan komissio antaa neuvostolle ehdotuksia viimeistään 31.12.1996 direktiivin liitteessä I lueteltuja ilman epäpuhtauksia koskevien raja-arvojen ja tarvittaessa varoituskynnysten määrittämiseksi. Komissio antoi neuvostolle 21.11.1997 direktiiviehdotuksen 98/C 9/05 ilmassa olevien rikkidioksidin, typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista (EYVL 1998, C 9, s. 6).

5 Direktiivin 96/62/EY 4 artiklan 5 kohdan mukaan neuvosto antaa tämän direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön perustamissopimuksen määräysten mukaisesti. Neuvosto antoi tätä artiklaa soveltaen 22.4.1999 direktiivin 1999/30/EY ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista (EYVL L 163, s. 41).

6 Direktiivin 96/62/EY 11 artiklassa, jonka otsikko on "Tietojen ja kertomusten toimittaminen", säädetään muun muassa, että neuvoston hyväksyttyä tämän

direktiivin 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetun ensimmäisen ehdotuksen "jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 3 artiklassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset, laboratoriot ja toimielimet".

7 Direktiivin 96/62/EY 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1—4 ja 12 artiklan sekä liitteiden I, II, III ja IV osalta kahdeksantoista kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta ja muita artikloja koskevien säännösten osalta viimeistään päivänä, jolloin 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan."

8 Direktiivin 96/62/EY 13 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa todetaan tältä osin seuraavaa:

"Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään."

9 Direktiivin 96/62/EY 13 artiklan 2 kohdassa säädetään lisäksi, että "jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle".

Tosiseikat ja oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

10 Koska komissio ei saanut Espanjan kuningaskunnalta mitään ilmoitusta sellaisista toimenpiteistä, jotka tämän olisi pitänyt toteuttaa direktiivin 96/62/EY noudattamiseksi, komissio aloitti jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn. Koska Espanjan kuningaskunta ei vastannut komission sille 25.8.1998 lähettämään viralliseen huomautukseen, jossa sitä vaadittiin esittämään huomautuksensa, komissio lähetti Espanjan kuningaskunnalle 11.12.1998 perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa perustellun lausunnon tiedoksiantamisesta.

11 Espanjan viranomaiset vastasivat 2.3.1999 päivätyllä kirjeellä, että direktiivin 96/62/EY 1 ja 4 artiklan ja liitteen I säännöksiä ei ollut pantava täytäntöön niin kauan kuin neuvosto ei ollut määrittänyt direktiivin 4 artiklan mukaisia raja-arvoja ja varoituskynnyksiä. Ne totesivat lisäksi, että direktiivin 3 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten ja toimielinten nimeämistä koskevan velvoitteen toteuttaminen on lykätty siihen asti, kunnes neuvosto on antanut erityiset säädökset direktiivin liitteessä I lueteltuja ilman epäpuhtauksia koskevien raja-arvojen ja varoituskynnysten määrittämiseksi.

12 Koska komissio arvioi Espanjan viranomaisten antamat selvitykset riittämättömiksi, se nosti käsiteltävänä olevan kanteen, joka koskee direktiivin 96/62/EY 3 artiklan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten ja toimielinten nimeämistä.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

13 Komissio katsoo, että Espanjan kuningaskunta on jättänyt noudattamatta direktiivin 96/62/EY 3 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisen velvoitteensa.

Tämän direktiivin 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan sen olisi pitänyt nimetä direktiivin 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset ja toimielimet viimeistään 21.5.1998.

14 Espanjan hallitus kiistää väitetyn jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen vetoamalla kahteen perusteeseen. Se vetoaa ensinnäkin oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn aikana esittämäänsä kantaan eli siihen, että toimivaltaisten viranomaisten ja toimielinten nimeämistä koskevan velvoitteen täyttäminen on lykätty siihen asti, kunnes neuvosto on antanut erityiset säädökset ilman epäpuhtauksia koskevien raja-arvojen ja varoituskynnysten määrittämiseksi.

15 Komissio katsoo, että tämä ensimmäinen peruste ei ole merkityksellinen käsiteltävänä olevan kanteen kohteen osalta, joka koskee edellä mainittujen viranomaisten ja toimielinten nimeämisen laiminlyöntiä eikä ainoastaan tällaisen nimeämisen ilmoittamatta jättämistä komissiolle. Komissio korostaa lisäksi, että direktiivin 1999/30/EY antamisesta huolimatta Espanjan kuningaskunta ei ole vieläkään ilmoittanut tällaisia nimeämisiä.

16 Espanjan hallitus selvittää toiseksi, että perustuslaillisesta näkökulmasta katsottuna valtiolla ja itsehallintoalueilla on jaettu toimivalta ympäristönsuojelua koskevissa asioissa sekä lainsäädännön että toimeenpanovallan osalta. Se väittää, että itsehallintoalueilla on yksinomainen toimivalta nimetä direktiivin 96/62/EY 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset ja toimielimet. Espanjan hallituksen mukaan valtion keskushallinto, tässä tapauksessa ympäristöministeriön ympäristön laadusta ja arvioinnista vastaava pääosasto, on puolestaan vastuussa tällä alalla toteutettujen toimenpiteiden yhteensovittamisesta kansallisella tasolla.

17 Espanjan hallitus katsoo, että Espanjan kuningaskunta on noudattanut direktiivin 96/62/EY 3 artiklan mukaista velvoitettaan, koska tämän direktiivin

3 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset ja toimielimet toimivat sekä 19:llä itsehallintoalueella että valtiollisella tasolla.

18 Espanjan hallitus vetoaa lisäksi siihen, että edellä mainitut yhdeksäntoista itsehallintoaluetta ovat toteuttaneet direktiivin 96/62/EY 3 artiklan ensimmäisen kohdan mukaiset nimeämiset, ja se esittää taulukon, joka sisältää kunkin tällaisen itsehallintoalueen tältä osin antamat säädökset.

19 Komission mielestä säädöksiä, joihin Espanjan hallitus viittaa, ei voida katsoa riittäväksi toimenpiteeksi direktiivin 96/62/EY 3 artiklan mukaisen yhteisön oikeuden velvoitteen noudattamiseksi. Komissio katsoo ensinnäkin, että koska kyseessä ovat vain organisatoriset säännökset, ne eivät ole riittävän täsmällisiä tällä säännöksellä edellytettyjen, nimeämistä koskevien yksityiskohtaisten määräysten kannalta. Se katsoo lisäksi, että missään näistä säädöksistä ei nimetä laboratorioita, joiden tehtävänä on tämän direktiivin soveltaminen. Komissio katsoo lopuksi, että toisin kuin direktiivin 96/62/EY 13 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, missään näissä säädöksissä ei nimenomaisesti viitata direktiiviin. Komissio katsoo, että tämä osoittaa, että näitä säädöksiä ei ole annettu direktiivin noudattamiseksi.

20 Espanjan hallitus vetoaa ensinnäkin siihen, että Espanjan lainsäädännön mukaan direktiivin 96/62/EY 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten ja toimielinten nimeäminen on tehtävä organisatorisilla säännöksillä. Espanjan hallitus kiistää, että kyseisessä säännöksessä edellytettäisiin laboratorioiden nimeämistä, joka on sen mukaan pantu täytäntöön itsehallintoalueiden toimivaltansa rajoissa antamilla hallinnollisilla päätöksillä. Se katsoo lopuksi, että koska direktiivissä 96/62/EY ei edellytetä, että kansallisissa täytäntöönpanotoimissa on nimenomaisesti mainittava tämä direktiivi, tällainen viittaus ei ole välttämätön edellytys direktiivin voimaansaattamiselle kansallisessa oikeusjärjestyksessä.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

21 Käsiteltävänä oleva jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva kanne koskee kahta direktiivin 96/62/EY tulkintaan liittyvää kysymystä, joista toinen koskee määräaikaa, jonka kuluessa direktiivin 3 artiklan ensimmäisen kohdan mukaiset toimivaltaiset viranomaiset ja toimielimet on nimettävä, ja toinen vaatimuksia, jotka koskevat direktiivin kansallisia täytäntöönpanotoimia.

Määräaika, jonka kuluessa direktiivin 96/62/EY 3 artiklan ensimmäisen kohdan mukaiset toimivaltaiset viranomaiset ja toimielimet on nimettävä

22 Aluksi on syytä täsmentää, että direktiivin 96/62/EY 3 ja 11 artiklassa säädetään jäsenvaltioille kolme erillistä velvoitetta. Direktiivin 3 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltioiden on ensinnäkin nimettävä sopivilta tasoilta toimivaltaiset viranomaiset ja toimielimet, joiden tehtävänä on muun muassa tämän direktiivin täytäntöönpano (jäljempänä nimeämistä koskeva velvoite). Toiseksi jäsenvaltioiden on direktiivin 11 artiklan mukaan ilmoitettava komissiolle 3 artiklassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset, laboratoriot ja toimielimet (jäljempänä ilmoittamista koskeva velvoite). Kolmanneksi direktiivin 3 artiklan toisen kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toimittaessaan komissiolle 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja tietoja asetettava ne myös yleisön saataville (yleisön saataville asettamista koskeva velvoite).

23 Espanjan hallitus vetoaa perusteltuun lausuntoon antamassaan vastauksessa siihen, että direktiivin 96/62/EY 3 artiklan toisen kohdan mukaan nimeämistä koskevan velvoitteen täytäntöönpanolle asetettu määräaika liittyy samalla tavalla ilmoittamista koskevaan velvoitteeseen kuin yleisön saataville asettamista koskevaan velvoitteeseen. Se katsoo näin ollen, että nimeämistä koskevan velvoitteen

täytäntöönpano on direktiivin 11 artiklan mukaan lykätty siihen asti, kunnes neuvosto on hyväksynyt direktiivin 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetun ensimmäisen komission ehdotuksen, eli toisin sanoen 22.4.1999 asti.

24 Tältä osin on syytä todeta, että direktiivi 96/62/EY annettiin odotettaessa tällöin vireillä olleiden, eräitä ilman epäpuhtauksia koskevia raja-arvoja ja varoituskynnyksiä koskevien tieteellisten töiden tuloksia. Direktiivin 4 artiklan 1 ja 5 kohdassa todetaan näin ollen, että neuvosto määrittää komission ehdotuksesta tällaiset raja-arvot ja varoituskynnykset tieteellisten tutkimusten valmistuttua.

25 Koska neuvoston tällaisen päätöksen tekemispäivää ei voitu ennustaa direktiivin 96/62/EY antamisajankohtana, yhteisön lainsäätäjä päätti säätää direktiivissä yleisistä toimenpiteistä, joiden lisäksi oli säädettävä muista tässä direktiivissä tarkoitettuja yksittäisiä aineita koskevista erityistoimenpiteistä (direktiivin yhdeksäs perustelukappale).

26 Näin ollen on ratkaistava, onko nimeämistä koskeva velvoite yleisen toimenpiteen luonteinen ja voidaanko sitä näin ollen noudattaa ennalta säädetyssä määräajassa vai onko se erityistoimenpiteen luonteinen sillä tavalla, että sen noudattaminen riippuu raja-arvojen ja varoituskynnysten määrittämisestä.

27 Tältä osin on todettava, kuten Espanjan hallitus mainitsi perusteltuun lausuntoon antamassaan vastauksessa, että direktiivin 96/62/EY 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa erotetaan kaksi täytäntöönpanoa koskevaa vaihetta. Ensimmäisessä vaiheessa jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset voimaan 1—4 ja 12 artiklan sekä liitteiden I, II, III ja IV osalta kahdeksantoista kuukauden kuluessa direktiivin voimaantulosta. Toisessa vaiheessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset voimaan kaikkia muita direktiivin artikloja koskevien

säännösten osalta viimeistään päivänä, jolloin neuvoston direktiivin 4 artiklan 5 kohdan mukaan antamia säännöksiä sovelletaan.

28 Edellä esitetystä seuraa, että direktiivin 96/62/EY 3 artiklan ensimmäisen kohdan mukainen nimeämistä koskeva velvoite kuuluu ensimmäiseen täytäntöönpanovaiheeseen. Koska direktiivi 96/62/EY tuli voimaan 21.11.1996, määräaika nimeämistä koskevan velvoitteen toteuttamiselle päättyi 21.5.1998.

29 Tätä päätelmää ei muuta se, että ilmoittamista koskevan velvoitteen täyttämistä lykätään direktiivin 96/62/EY 11 artiklan mukaisesti. Tällainen poikkeusluonteinen pidempi määräaika on oikeutettu ilmoittamista koskevan velvoitteen erityisluonteen perusteella. Direktiivin 11 artikla ei koske ainoastaan ilmoittamista koskevaa velvoitetta vaan myös muun muassa raja-arvojen ylittämistä ja ilmanlaadun alustavassa arvioinnissa siirtymäaikana käytettyjä menetelmiä koskevien tietojen toimittamista.

30 Nimeämistä koskeva velvoite, joka on alustava toimenpide direktiivin yleisten tavoitteiden täytäntöönpanemiseksi, on sen sijaan puhtaasti yleisluonteinen velvoite. Sen toteuttaminen ei riipu tulevasta ja epävarmasta toimesta, kuten rajaarvojen ja varoituskynnysten määrittämisestä. Edellä esitetystä seuraa, että ei ollut perusteltua lykätä tämän velvoitteen täytäntöönpanoa myöhempään ajankohtaan kuin 21.5.1998.

31 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, se, että direktiivissä säädetään joidenkin yksityiskohtaisten seikkojen määrittämisestä tulevaisuudessa, ei voi tätä koskevan nimenomaisen säännöksen puuttuessa vapauttaa jäsenvaltioita velvollisuudestaan toteuttaa asetetussa määräajassa direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet. Velvollisuutta on noudatettava riippumatta siitä, ovatko

kaikki yhteisön oikeussäännön soveltamisedellytykset täyttyneet (ks. erityisesti asia C-137/96, komissio v. Saksa, tuomio 27.11.1997, Kok. 1997, s. I-6749, 10 kohta).

32 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa nimeämistä koskevasta täsmällisestä ja ehdottomasta velvoitteesta annetun säännöksen kaltaisen yleisen säännöksen täytäntöönpanon tarkoituksena on juuri se, että jäsenvaltiot voivat varmistaa ilmanlaadun arviointia ja hallintaa koskevan yhteisen strategian perusperiaatteiden välittömän soveltamisen direktiivin 96/62/EY liitteessä I lueteltuja epäpuhtauksia koskevien raja-arvojen ja varoituskynnysten tullessa voimaan.

33 Edellä esitetystä seuraa, että Espanjan kuningaskunnan olisi pitänyt nimetä direktiivin 96/62/EY 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti direktiivin 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset ja toimielimet viimeistään 21.5.1998. Espanjan kuningaskunta ei voi vedota direktiivin 11 artiklassa säädettyyn pidempään määräaikaan lykätäkseen tällaisen nimeämisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten antamista.

Direktiivin 96/62/EY kansallisia täytäntöönpanotoimia koskevat vaatimukset

34 Ensinnäkin on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. mm. asia C-207/00, komissio v. Italia, tuomio 14.6.2001, Kok. 2001, s. I-4571, 27 kohta).

35 Kuten ilmenee vastineessa olevasta taulukosta, joka sisältää itsehallintoalueiden antamat säädökset direktiivin 96/62/EY alalla toimivaltaisten viranomaisten ja toimielinten nimeämiseksi, suurin osa näistä säädöksistä on kuitenkin annettu tai niitä on muutettu vasta vuoden 1999 toisella vuosipuoliskolla, toisin sanoen perustellussa lausunnossa vahvistetun määräajan jälkeen.

36 Toiseksi on syytä tutkia komission väitettä, jonka mukaan kyseiset säädökset eivät ole riittävän täsmällisiä. Tältä osin on todettava, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 35 kohdassa, että direktiivin 96/62/EY 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään nimetyille toimivaltaisille viranomaisille ja toimielimille, joihin kuuluvat myös laboratoriot, useita erityistehtäviä, jotka edellyttävät hallinnollista ja teknistä asiantuntemusta. Kutakin tällaista tehtävää voivat hoitaa useat viranomaiset ja toimielimet.

37 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut, jäsenvaltiot voivat toteuttaa sisäisen toimivallan jaon tarkoituksenmukaiseksi katsomallaan tavalla ja panna direktiivin täytäntöön alueellisten tai paikallisten viranomaisten toteuttamilla toimenpiteillä. Toimivallan jako ei kuitenkaan vapauta jäsenvaltioita velvollisuudesta varmistaa, että direktiivin säännökset saatetaan täysin osaksi kansallista lainsäädäntöä (ks. yhdistetyt asiat 227/85—230/85, komissio v. Belgia, tuomio 14.1.1988, Kok. 1988, s. 1, 9 kohta ja asia C-131/88, komissio v. Saksa, tuomio 28.2.1991, Kok. 1991, s. I-825, 71 kohta).

38 Tältä osin on todettava, että direktiivi on saatettava osaksi kansallista oikeusjärjestystä niin täsmällisillä, selvillä ja yksiselitteisillä säännöksillä, että yksityiset voivat saada niiden perusteella selville oikeutensa ja velvollisuutensa (ks. vastaavasti mm. asia C-221/94, komissio v. Luxemburg, tuomio 7.11.1996, Kok. 1996, s. I-5669, 22 kohta).

39 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa on todettava, että säännökset, joihin Espanjan hallitus vetoaa, eivät ole riittävän täsmällisiä. Esimerkiksi ilmansaasteiden vastaisia toimenpiteitä ei mainita 26.9.1995 annetussa decretossa nro 256/1995 de la Diputación General de Aragón por el que se aprueba la estructura orgánica del Departamento de Agricultura y Medio Ambiente (Aragonin itsehallintoalueen antama asetus nro 256/1995 maatalous- ja ympäristöosaston hallinnollisen rakenteen hyväksymisestä, Aragonin BOE, 11.10.1995). Muut ympäristön tilaa koskevat säännökset ovat liian yleisluonteisia, koska niissä ei säädetä erityisistä tehtävistä eikä asianomaisista viranomaisista.

40 Edellä esitetystä seuraa, että direktiivin 96/62/EY 3 artiklan ensimmäisen kohdan säännöksiä ei ole täytäntöönpantu oikeusvarmuuden edellyttämillä riittävän täsmällisillä, selvillä ja yksiselitteisillä espanjalaisilla säännöksillä.

41 Näin ollen on todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 96/62/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä direktiivin 3 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisten toimivaltaisten viranomaisten ja toimielinten nimeämiseksi.

Oikeudenkäyntikulut

42 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Espanjan kuningaskunta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta 27 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/62/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä direktiivin 3 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisten toimivaltaisten viranomaisten ja toimielinten nimeämiseksi.**

2) **Espanjan kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

La Pergola Edward Jann

Sevón Timmermans

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä syyskuuta 2001.

R. Grass

kirjaaja

A. La Pergola

viidennen jaoston puheenjohtaja